

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XLIII. Hoe de Pastoor van Maesdam niet teghenstaende het
versaecken van sijne religie ghehanghen wierdt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

tencie tot vol-doeninge van sijn mis-daedt gedaen/ heeft daer naer Gode den Heere niet vreesse en oodtsmoedigheyt ghedient/ deur wiens goedtheydt hy tot penitentie was verwacht. Eenighe iaeren daer naer vande haestighe sieckte gheraecht zynde/ is hy van deser werelddt ghescheyden.

CAPITTEL XLIII.

Hoe de Pastoor van Maesdam niet teghenstaende het versaecken van sijne religie ghehanghen wierdt.

EEn ander/ wiens naem ick willens ver-swijghe/wesende Canonick vande kercke van Gorcom/ als de Martelaers ter doodt wierden gheleydt/ is van hun hepligh gheselschap af-ghescheyden gheweest niet den Pastoor van Maesdam/ niet sonder vermoeden van het Catholijck ghelooue af-ghegaen te zijn/ ghelijck wy t' sijner plaetsen hebben verhaelt. Welcke twee euen-wel gebanghen wierden ghehouden in't huys vanden onder-prouost totten achtsten dagh naer de martyrie der Martelaers: ende leefden gheduerende dien tijdt tusschen hope ende vreesse/ als tusschen hanghen ende worzghen. Op welcken daghe naer der sonnen onder-gangh/ als sy nu ter tafelen waren gheseten/ ende doen ter tijdt gheen quaedt achter-dencken en hadden/ is Jehan Omal te peerde daer ghecomen/ ende heeft hen ghebonden doen uyt-leyden. Sy wierden dan veur hem gheleydt buyten der stadt in den boom-gaerd van t' clooster te Sugghe/ om al-daer aen eenen boom ghehanghen te worden. Erst soude-men den Pastoor op-hanghen/wesende een man/ soomen seght/ van gheen quaedt leuen/ maer heel onghelcerdt. De welke hoe wel dat hy (ghelijck ick ver-

verstaen hebbe) uyt vzeese des doodts sijn religie en
 Priesterschap verlaecte / ende belede bereedt te we-
 sen al te doen ende te ghelouen naer hen-lieder be-
 liefte / oock belouende dat hy nemmermeer totte
 paepsehe religie weder keeren en soude / Hopende als
 soo met dus-danighe beloften het teghen-wozdigh
 perijkel te ontcomen / nochtans deur het beuel van
 Omal die naer sijn beloften niet en vzaeghde / is hy
 ghehanghen ende ghedoodt gheweest. Onsalighe
 mensche als hy was / die met sulcken mis-daedt ver-
 saecht hebbende alle hypligheden / en heeft de tijde-
 lijcke doodt niet een ure connen ontcomen : ende /
 d'welck al te schroomelijck is / op eenen ooghen-
 blick hy-seluen gheworpen inde eeuwighen doodt /
 want de Heere seght : Zoo wie mij loochent deur Mat. 23.
 dē menschen / dien sal ick oock loochenen deur mij-
 nen Vader die inde hemelen is. Want dit is hem
 rechtveerdighlijck gheschiedt / dat aen-ghesien de
 selue Heere seght : En wilt niet vzeesen die het li-
 chaem dooden / maer de siele niet en connen doodē /
 maer vele meer vzeest hem die de siele en d'lichaem
 magh verdoemen inde helle. Dese alendige vzeesen-
 de den onrechtveerdigen vermoorder des lichaems /
 ende niet ontsiende den rechtveerdighen verdoemer
 vanden heelen mensche / is in coxter stontt ouer-
 vallen van beyde de quaeden : soo wel van t'ghene
 dat hy vzeesde / als van t'ghene dat hy niet en vzees-
 de / maer hadde behooren te vzeesen. Waer in wy
 weder-om moghen aen-mercken de hoogheydt des
 Goddelijchs raedts waer deur ghebeurt is / dat van
 die twee die wy bouen verhaelt hebben die uyt het
 quartier van Dozderick inden Ziel ghevanghen
 ghebraght wierden / ende hy de Martelaren van
 Gorcom gheskelt / de eene op-ghe-nomen / de an-
 dere verlaten is. Die vande menschen de quaedtste
 van

van leuen gheacht was / wordt deur Godts gratie op-ghe-nomē om te verbullen het veur-sepde ghetal: dese die van onschuldighydt des leuens wierdt ghepriesen / wordt deur het rechtveerdigh oordeel Godts verlaten.

CAPITTEL XLIIII.

Van eenen Canonick van Gorcom, hoe hy de doodt ontcomen ende ten lesten byden Catholijcken gheraect is.

DE Canonick stondt metten bloeten halse ende gebondene armen de doodt veur de handt heb-bende / aen-siende de auenture van sijnen mede-ghe-selle. Maer hy connende Wallsch spreken / ende wel-ter talen zijnde / heeft vele soetigheden van woorden ghebruyckt / ende vele wonderlijke groote dinghen belouet / ende daer veur ten lesten alle hunne herten tot mede-lijden beweeght: soo dat oock de onder-pretuost selue / ende de ketterische predicant des duy-uels dienaer (die daer gecomen was om in het uyt-terste der ghevanghenen sijn laghen te legghen) ende noch andere veur hem ghebeden hebben. Ten le-sten dan heeft hem Omal laten verbidde / ende gheseght totten Canonick: Wilt-dy my belouen dat ghy my ghetrouwelijck dienen ende helpen sult in alle t'ghene dat ick v bevelen sal / soo wil ick moz-ghen vzoegh den Graue veur v spreken. Want het in mijner maght niet en is v het leuen te schincken / maer de gracie staet vanden Graue te verwachten / by wien ick veur v gheerne ten besten sal spreken. Als de Canonick allen sijnen ghetrouwen dienst en- de hulpe hadde belouet in alle t'ghene dat-mien hen bevelen soude / heeft hen Omal weder-om doen ley- den in sijn oude ghevanghenisse. Ende niet sonder redene